

Potrzeby uczniów, a
praktyczne działania
nauczycieli

Powrót uczniów po nauce zdalnej

1. Doświadczenie napięcia jako konsekwencja narastających emocji (lęku, niepewności, złości i gniewu, itp.).

2. Prowadzi to do uruchomienia zwykłych reakcji adaptacyjnych (poszukiwanie informacji, racjonalizacja, poszukiwanie wsparcia u bliskich, uciekanie w czynności zastępcze itp.).

3. Napięcie może objawiać się niemal obsesyjnymi zachowaniami np. ciągłym i natrętnym śledzeniem przyrostu zachorowań w Polsce i na świecie

- 1. Narastający dyskomfort sprawia, że sięgamy po nadzwyczajne środki wewnętrzne lub zewnętrzne.

2. Zmieniamy perspektywę spojrzenia na problem, weryfikujemy cele życiowe, szukamy oparcia w autorytetach lub instytucjach, staramy się zrobić coś pożytecznego dla innych, szukamy pomocy u specjalistów, itp.).

3. Powyższe działania dają nam poczucie stabilizacji i odzyskiwania kontroli nad życiem, objawy ulegają złagodzeniu.

Trudności adaptacyjne mogą się objawiać:

- ciągłym powracaniem do tematu pandemii

(pytania o śmierć, chorobę bliskich),

- koszmarami nocnymi,

- niepokojnym snem,

- budzeniem się z płaczem,

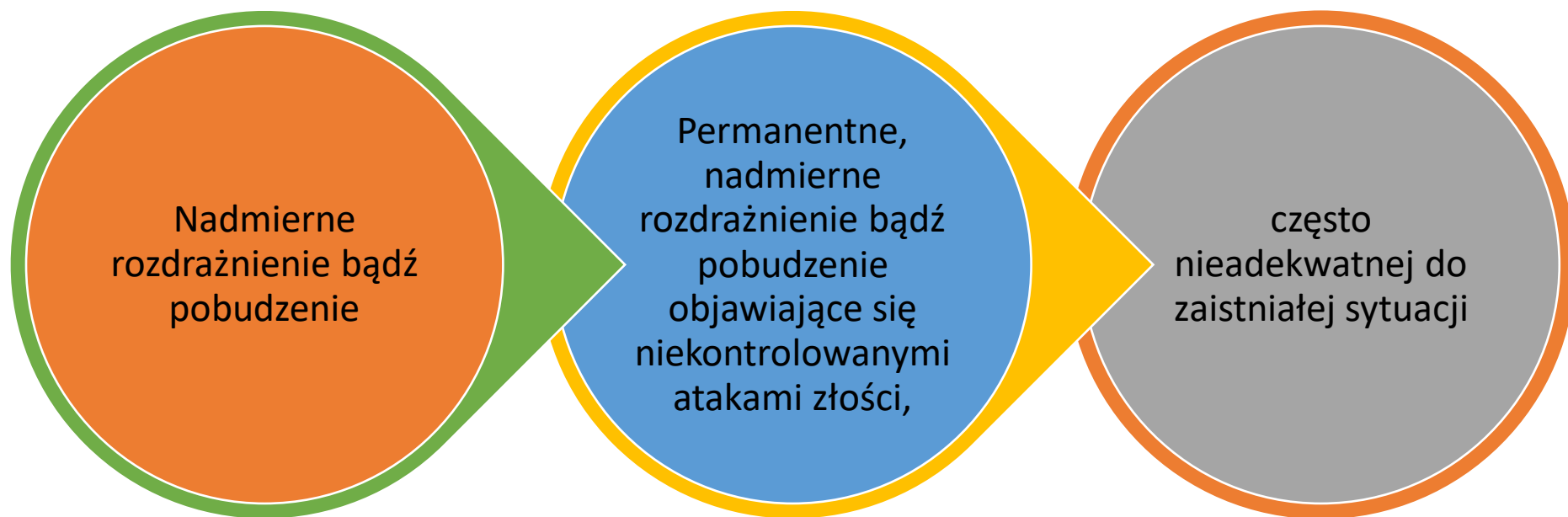
- palpitacją serca

Unikanie obiektów

Unikanie miejsc, które przypominają o negatywnym wydarzeniu

(np. maseczka, szpital, przychodnia)

•

Objawy fizjologiczne takie jak nawracająca:

- gorączka,

- nieuzasadnione bóle różnych narządów organicznych,

- zespół chronicznego zmęczenia,

- kłopoty z odżywianiem,

- problemy trawienne,

- bóle pleców, kręgosłupa

Obszary identyfikacji trudności adaptacyjnych

1. Zmiana emocjonalności – nadmierna lub ograniczona emocjonalność.

2. Sprawność poznawcza – gwałtowne obniżenie wyników w nauce.

3. Relacje rówieśnicze – wycofanie albo trudności w utrzymywaniu relacji.

4. Zmiana zachowań.

5. Objawy somatyczne, których wcześniej nie było

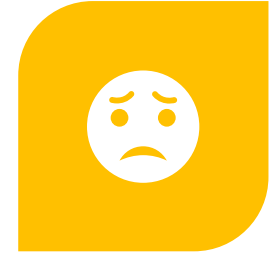
Nieadekwatne reakcje emocjonalne

NASILENIE LĘKU W
PORÓWNANIU Z OKRESEM
PRZED PANDEMIA:

- LĘK PRZED WYBRANYM
PRZEDMIOTEM LUB
PRZEDMIOTAMI,

- LĘK PRZED
NAUCZYCIELAMI (REALNY
LUB PROJEKCYJNY),

- LĘK PRZED KONTAKTEM
Z RÓWIEŚNIKAMI

(UNIKANIE KONTAKTU,
TRZYMANIE SIĘ Z DALEKA,
WYCOFANIE)

Narzędzia do wykorzystania

- Obserwacja funkcjonowania w klasie

- Skala wpływu COVID-19 i izolacji domowej na dzieci i młodzież (Mireia Orgilés, Alexandra Morales & José Pedro Espada) w polskiej adaptacji Wiesława Poleszaka i Grzegorz Katy

- Skala Highly Sensitive Child (HSC Polish Version) – Monika Baryła-Matejczu

Działania nauczycieli:

Słowa wypowiedane przez nauczyciela są okazją do budowania i nawiązywania relacji z uczniami, dlatego powinny być przez nich starannie dobierane.

Mogą one kierować percepcją i nastrojem, eskalować zachowanie albo zmniejszać negatywne pobudzenie u uczniów.

Sposób wyrażania się może pocieszyć, ale też aktywować negatywne wspomnienia powstałe podczas nauki zdalnej.

Dlatego, aby słowa mogły spełnić swoją funkcję należy dobrze je dostosować do napotkanej sytuacji.

Podczas interakcji z młodymi osobami należy często używać synonimu słowa „dawać”.

Uczniowie, którzy mają niezaspokojone potrzeby emocjonalne, powinni często słyszeć słowo „dam ci”, zwłaszcza gdy stawiamy przed nim pewne wymagania.

Możemy dać czas, przestrzeń do pracy, czy szansę. Powinno się dobierać słowa tak, by uczniowie poczuli, że coś od nas otrzymali:

*To ważne, więc dam ci
trochę czasu na
przemyślenie tego."*

*„Jestem pod
wrażeniem, dam ci
jeszcze...."*

*„Wiem, że nie jesteś
zadowolony ze swojej
pracy, więc dam ci
szansę spróbować
jeszcze raz."*

*„Wiem, że chcesz to
powtórzyć przed
pokazaniem
komukolwiek, więc
dam ci...."*

Słowa mogą odzwierciedlać
związek.

Pomyśl o relacji, jaką chcesz
nawiązać ze swoimi
uczniami.

Używaj słów w sposób,
który może zbudować
pozytywny charakter tych
kontaktów i zaspokoić
osobiste potrzeby uczniów:

„Miło z twojej strony, że
pozwoliłeś Markowi...”

„Dostrzegłem w Tobie
mocne strony...”

„Właśnie zauważyłem u
ciebie ....”

Ważne jest podkreślenie
tego, co zrobiło na tobie
szczególne wrażenie:

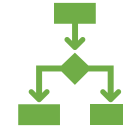
*„Ilekoć czytam Twoje
teksty ....”*

Dodaj element budujący:

*„Wiesz, że Twoja historia
będzie interesująca dla
innych ludzi”.*

*„Jestem pod wrażeniem.”
„Spodziewałem się, że
....”
„Musiałeś naprawdę
ciężko pracować.”*

Wielu uczniów nigdy
nikomu nie
zaimponowała, chyba że
zachowała się
niewłaściwie, ale ten
charakter zwrócenia na
siebie uwagi jest
krótkotrwały.

-

Po powrocie do szkoły, po zdalnym nauczaniu, oczekiwane jest pozytywne podejście do nauczania, praca z uczniem, a nie przeciwko niemu.

To budowanie na mocnych stronach, a nie krytykowanie słabości dzieci.

Każdy młody człowiek ma moc, czyli swój własny zestaw sił sprawczych. Jeżeli środowisko szkolne ich nie rozpozna i nie będzie wzmacniało, to uczeń spędzi czas i zmarnuje energię na myśleniu o tym, w czym nie jest dobry.

Pod presją kary będzie pracować ciężiej, aby sprostać wymaganiom dorosłych (nauczycieli, rodziców).

Jednym się to udaje, a inni odczuwają intelektualną bezradność i apatię, która bardzo często przeradza się w depresję i obojętność.

Dziękuję Państwu za
uwagę !!!

Anna Różycka